

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 477/2025
24.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела избегавање војне службе онеспособљавањем или обманом из члана 397. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радована Новаковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 635/23 од 09.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1107/24 од 28.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 24.04.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радована Новаковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 635/23 од 09.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1107/24 од 28.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 635/23 од 09.09.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела избегавање војне службе онеспособљавањем или обманом из члана 397. став 3. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити, ако окривљена у року проверавања од три године од правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезана да накнади тришкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1107/24 од 28.11.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Радована Новаковића, а пресуда Вишег суда у Београду К 635/23 од 09.09.2024. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Радован Новаковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без означавања повреде закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи пресуду другостепеног суда тако што ће „усвојити жалбу одбране“ и „окривљеног ослободити кривице или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Радован Новаковић, у захтеву за заштиту законитости не означава повреду закона због које подноси захтев у смислу члана 485. став 4. ЗКП, али из образложења захтева произилази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Као незаконите доказе, на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуде не може заснивати, бранилац означава потврду о позитивном резултату тестирања Института за јавно здравље „Др Милан Јовановић Батут“ од 13.01.2022. године издату под шифром ... на име окривљеног и налаз ВМЦ Нови Београд од 13.01.2022. године. Према ставу браниоца, наведени докази су незаконити јер је реч о фотографији потврде, односно одштампаној потврди и налазу чији начин прибављања није утврђен.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП прописано је да исправа сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице које се утврђује у поступку (члан 83. став 1. и 2).

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП прописано је да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин.

Одредбом члана 139. став 1. прописано је да исправу по службеној дужности или на предлог странака прибавља орган поступка или подносе странке, по правилу, у оригиналу.

Из списка предмета произилази да је суд на главном претресу од 17.06.2024. године, на сагласан предлог странака, између осталог, извршио увид у две потврде о резултату тестирања на вирус SARS-CoV-2 Института за јавно здравље „Др Милан Јовановић Батут“ од 13.01.2022. године обе издате на име окривљеног АА под шифром ... и налаз ВМЦ Нови Београд од 13.01.2022. године. Налаз ВМЦ Нови Београд од 13.01.2022. године и потврда о позитивном резултату тестирања окривљеног на вирус SARS-CoV-2 Института за јавно здравље „Др Милан Јовановић Батут“ од 13.01.2022.

године, чију законитост бранилац окривљеног оспорава, према стању у списима предмета, достављени су у прилогу кривичне пријаве.

Одредба члана 405. став 1. ЗКП омогућава суду да на главном претресу изведе доказ вршењем увида у исправе које служе као доказ, па је првостепени суд, у конкретном случају, поступио у свему законито, када се на главном претресу упознао са садржином наведене потврде о позитивном резултату тестирања окривљеног на вирус SARS-CoV-2 и налаза ВМЦ Нови Београд који се, по оцени овога суда, могу сматрати исправама у смислу члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП, јер су подобни да служе као доказ начина извршења кривичног дела избегавање војне службе онеспособљавањем или обманом из члана 397. став 3. у вези става 1. КЗ које је окривљеном стављено на терет, и прибављене су у складу са чланом 139. став 1. ЗКП, те стога, супротно наводима захтева, представљају законито прибављене доказе. Чињеница да наведене исправе суду нису достављене у оригиналу, сама по себи, не чини наведене исправе незаконитим доказима обзиром да одредбе члана 139. став 1. и члана 405. став 4. ЗКП, не прописују да суд као доказе може искључиво користити исправе у оригиналу.

Сходно наведеном, Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радована Новаковића, којима се наводима о незаконитости наведених доказа указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оценио као неосноване.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић